

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2453/2019
12.07.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Браниславе Апостоловић, председника већа, Бранислава Босиљковића, Зоране Делибашић, Бисерке Живановић и Божидара Вујичића, чланова већа, у парници тужила АА из ... и ББ из ..., чији је заједнички пуномоћник Милијана Милутиновић адвокат из ..., против тужених ВВ и ГГ, обојица из ..., чији је заједнички пуномоћник Бојан Лазаревић адвокат из ..., и тужене ДД из ..., ради утврђења права својине на непокретности, одлучујући о ревизији тужених ВВ и ГГ, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 3514/18 од 22.01.2019. године, у седници већа одржаној дана 12.07.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужених ВВ и ГГ изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 3514/18 од 22.01.2019. године, као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужених ВВ и ГГ изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 3514/18 од 22.01.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Брусу П 291/17(14) од 25.01.2018. године, исправљеном решењем тог суда П 291/17(14) од 12.06.2018. године, ставом првим изреке утврђено је да су тужиље власнице у квотама по 3/6 на непокретностима: кп. бр. ... по култури ливада 5. класе површине 0.29,44 ха; кп. бр. ... по култури шума 5. класе у површини од 0.07,06 ха; кп. бр. ... по култури шума 5. класе у површини од 0.05,96 ха, све на месту званом „...“, КО ..., и стамбеног објекта који се налази делом на кп. број ... и има облик троугла са мерама и границама на овој парцели: са запада 6,83 м, са истока 4,96 м и са југоистока 2,25 м, а делом на кп. бр. ... на којој има мере и границе: са запада у 4 прелома (0,47; 2,25; 4,96 и 0,66 м) са истока 6,86 м, са севера 7,85 м и са југа у три прелома (3,65; 1,10 и 4,11), што су тужени дужни да признају и трпе да се тужиоци укњиже на основу ове пресуде као власници у Служби за катастар непокретности у ..., све у року од 15 дана по пријему одлуке. Ставом другим изреке наложено је туженима да тужилама солидарно на име трошкова парничног поступка исплате износ од 94.617,00 динара, у року од 15 дана по пријему одлуке.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 3514/18 од 22.01.2019. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужених ВВ и ГГ и потврђена пресуда Основног суда у Брусу П 291/17(14) од 25.01.2018. године, која је исправљена решењем тог суда П 291/17(14) од 12.06.2018. године, у ставу првом изреке у целости у односу на тужену ББ и за удео од 1/6 на наведеним непокретностима у односу на тужену АА, и у ставу другом изреке. Ставом другим изреке, преиначена је првостепена пресуда у преосталом делу става првог изреке, у односу на преостали сувласнички удео тужиље АА, тако што је одбијен као неоснован тужбени захтев тужиље АА којим је тражила да се утврди да је она власница у квоти од још 2/6 идеална дела на предметним непокретностима.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени ВВ и ГГ су благовремено, преко пуномоћника, изјавили ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права са позивом на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку.

Према одредби члана 404. став 1. Закона о парничном поступку (ЗПП), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако Врховни касациони суд оцени да је потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, уједначити судску праксу или дати ново тумачење права (посебна ревизија).

Врховни касациони суд налази да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужених, као изузетно дозвољеној. У овом спору нема правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана које би требало размотрити. Тужени уз ревизију нису приложили правноснажне судске одлуке којима је на другачији начин одлучено у истим или истоветним чињенично-правним споровима, па зато нема потребе за уједначавањем судске праксе. Не постоји ни потреба за новим тумачењем права (члан 28. став 4. Закона о основама својинскоправних односа), код утврђене чињенице да тужиље и њихов правни претходник, на основу усменог договора са другим сувласницима – правним претходницима тужених, спорне парцеле држе од 1968. године, да у њиховој државини нису ометани, и да су без противљења осталих сувласника на кп. ... и ... саградили кућу (чланови 24-26 ЗОСО).

Из изнетих разлога, одлучено је као у првом ставу изреке.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије применом чланова 403. став 2. тачка 2. и 410. став 2. тачка 5. ЗПП и утврдио да ревизија није дозвољена.

Тужба у овој правној ствари је поднета 31.01.2014. године, а вредност предмета спора у тужби је одређена у износу од 33.350,00 динара.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

У конкретном случају ради се о имовинскоправном спору у коме се тужбени захтев односи на неновчано потраживање, а наведена вредност предмета спора очигледно не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, због чега је Врховни касациони суд применом члана 403. став 3. ЗПП нашао да ревизија није дозвољена. Ревизија није дозвољена ни по члану 403. став 2. тачка 2. ЗПП, јер је ревизија на основу те одредбе дозвољена само странци којој је због преиначења првостепене пресуде, против које није изјавила жалбу, ускраћено или смањено право (у овом случају тужиљи АА).

На основу изложеног, применом члана 413. ЗПП Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Бранислава Апостоловић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић